

עלת השבת

בתקופה שקדמה לחורבן בית המקדש הראשון, היה הנביא ישעיה שהoxic את עם ישראל על פשעיו. אלקים אומר לעם ישראלvr כך, בספר ישעה "חגיכם ומועדיכם שנאה נפשי היו עלי לטורח נלאתי נשא" עם ישראל היה כל כך רע ולא מתחשב, לא היו עוזרים לזרות, לא הייתה אהבת חסד, מה שהיה מופיע את עם ישראל, מה שמזכיר כאן בפסוק זהה, עניין החגים ומועדים שהיו לטרור אצל אלקים, משום שככל אדם היה דואג לעצמו ולא הייתה עזרה לנזקקים, אלקים היה רוצה שככל עם ישראל ישמח בחג, כמו שנאמר "ושמחת בחגיך אתה ובנך ובתך ואמתך וגרכ אשר בשעריך" אפילו הגר צריך לשמהו בחג. עניין השבת לא הזכיר בפסוק זה, רק חג ומועד, שבת הוא לא חג ולא מועד, لكن ניתן להבין שאפילו בשעת כעס של אלקים, השבת יש לה מקום חשוב עדין. لكن מכאן ניתן להבין שמעלת השבת גדולה יותר מכל חג כלשהו.

ישנו פסוק מוכר וידוע לכל שנאמר ביום שבת, "ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת" מזכירים כאן שני זמנים, זמן הווה וזמן עתיד, "ושמרו", "לשנות", הזהר מפרש כך את העניין, "ושמרו בני ישראל" היא שמירת השבת הידועה והמכוררת לנו, ההכנה לשבת, הקניות, עירית שולחן וכו' "לשנות את השבת", הוא עניין קבלת השכינה של אלקים, הזהר אומר שלאלקים מתחבר עם השכינה ביום השבת, כמו שאנו אומרים בקבלה שבת, "בואי בשלום עטרת בעלה גם בשמחה" "בואי כליה בואי כליה" "ושמרו" השבת של עם ישראל "לשנות" שבת של אלקים (קבלת פניו השכינה טרם כניסה השבת).